

От. Иванъ.

Ние трѣба непременно да се срѣшнемъ съ нея. Шията ѝ штѣ извиѣжъ, ако е и тя помагала...

Петъръ.

Но ние не се ли излагаме тукъ на опасностъ?

От. Иванъ.

Не бой се, никой ни не познава. Та ако би и да се случи нѣщо...

Хорото се задава отъ другата страна.

ЯВЛЕНИЕ 4.

ПРЕЖНИТЪ И ЕДНО МОМЧЕ.

Момчето (дотича и вика).

Царски хора! царски хора!

Гласъ.

Хемъ пиени!

Свирачътъ престава да свири, хорото се разваля. Смуштение. Дѣцата съ страхъ и любопитство се натрупватъ около възрастнитъ. От. Иванъ и Петъръ гледатъ и слушатъ съ внимание.

Баба Кера.

Отъ тѣхъ мира нѣма сега! Е, момци! бѣгайте сега — де!
(сѣбе се).

Нѣкои-си тръгнуватъ да си утиватъ.

Гласъ.

Зашто да бѣгаме?

Другъ гласъ.

Че като сѣ царски хора? какво имъ правиме ние?

Трети гласъ.

Наистина. Я да се залувимъ пакъ.